

אוהלי יוסף ויעקב

ב"ה

ע"ש הצדיקים הנסתרים יוסף ויעקב אבוחצירא זצ"ל

חידושים לפרשיות השבוע בדרך הרמז והקבלה מאת הרב אברהם הכהן שליט"א

יצאה	כניסה	פרשת בלק	אתר אוהלי יוסף ויעקב
20: 30	ים - 19: 13	"והיה שארית"	www.hacohen.info
20: 32	ת"א - 19: 30		ז' תמוז התשע"ד

בסוד: עם קהל וישראל

מיהו בלעם?

הנה בפרשה בלק קורא את ישראל בשלשה שמות **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל**, **עַם**, **קְהָל**, ככתוב: "וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵד כִּי רַב הוּא וַיִּקְחַ מוֹאָב מִפְּנֵי **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל**: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֵל זַקְנֵי מִדְּבָר עֲתָה יִלְחֲכוּ הַקְּהָל אֶת פֶּל סָבִיבְתֵינוּ וְגו' (במדבר כב ג-ד), והוא ר"ת **יעקב**, בבחינת "לְכָה אָרְהָ לִּי **יעקב** וּלְכָה זַעֲמָה **יִשְׂרָאֵל**" (במדבר כג ז), והוא בסוד מה שפחד ממלך המשוחח היוצא ממנו, וברמז: **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְהָל** (848) גימט' ב' פעמים **משיח בן דוד** (424).

והוא בסוד "וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵד כִּי רַב הוּא וַיִּקְחַ מוֹאָב מִפְּנֵי **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל**" (במדבר כב ג) במילים: **מֵאֵד כִּי רַב הוּא וַיִּקְחַ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְהָל יִשְׂרָאֵל** (876), גימט' עם קהל ישראל (876),

שהיה בלעם מנסה להאחז בשורש שמותיהם של ישראל כדי לקללם, וברמז: תיבת **שְׂמוֹתֵם** (786), גימט' **עם קהל ישראל** (786), אלא שזכות משה הגינה עליהם, והוא ברמז הכתוב: "לֹא תֵאָר אֶת הָעָם כִּי **בְּרוּךְ הוּא**" (במדבר פרק כב יב) המילים: **אֶת הָעָם כִּי בְּרוּךְ הוּא** (876) גימט' **משה אמת** (786), ומשהרגיש בזה בלעם חזר בו מכוונתו הרעה, וברמז: "וַיֹּאמֶר בְּלַעַם אֵל מִלֶּאֲדָה הִ' חֲטֹאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אֲתָה נֹצֵב לְקַרְאֲתִי בְּדַרְךְ וְעַתָּה אִם רַע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי" (במדבר כב לד), המילים: **רַע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי** (876) גימט' **עם קהל ישראל** (876).

נפש רחבה אצל בלעם

הנה בלעם הייתה לו נפש רחבה מאוד, ובעל תאווה וחומד ממון, ככתוב: "וַיַּעַן בְּלַעַם וַיֹּאמֶר אֵל עֲבָדֵי בְּלַק אִם יִתֶּן לִי בְּלַק מְלֶאכֶת בֵּיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב" (במדבר כב יח) וברמז: **מְלֶאכֶת בֵּיתוֹ** במילוי כזה: **בֵּית יוֹד תוּ וו** (432) גימט' **נכסים רבים** (432) גימט' **עין רואה ולב חומד** (432). (פרדס אברהם הכהן)

בסוד: אָפֶס קִצְהוּ תִרְאָה

הנה בלק מבקש מבלעם ומזכיר בלשונו: "אָפֶס קִצְהוּ תִרְאָה וְכִלּוֹ לֹא תִרְאָה וְקִבְנוּ לִי מִשִּׁים" (במדבר כג ג), ונראה שהיה מכוון להטיל קללתו על משיח בן דוד, בסוד: "וְעַתָּה לְכָה נָא אָרְהָ לִּי אֶת הָעָם הַזֶּה כִּי עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי" (במדבר כב ו) המילים: **כִּי עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי** (388) גימט' **בדוד בן ישי** (388), והמילים: **עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי** (358) גימט' **משיח** (358).

וזהו אָפֶס קִצְהוּ תִרְאָה דהיינו אותיות קצה של המילים **אֶת הָעָם**, כזה: **הה עין מס ס"ת גימט' כסא דוד** (95), והוא ברמז הכתוב: "וַיִּפְתַּח ה' אֶת פִּי הָאֱתוֹן" (במדבר כב כח) הנה **פי אֱתוֹן** במילוי כזה: **פא יוד**, **הא אלף תו וו נון** אותיות המילוי גימט' קץ (190)

מובא בתלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קה עמוד א **בלעם** - בלא עם, דבר אחר: **בלעם** - שבלה עם. **בן בעור** - שבא על בעיר. תנא: הוא בעור, הוא **כושן רשעתים** הוא לבן הארמי. **בעור** - שבא על בעיר, **כושן רשעתים** - דעבד שתי רשעיות בישראל, אחת בימי יעקב ואחת בימי שפוט השופטים. ומה שמו - לבן הארמי שמו. **וילכו זקני מואב וזקני מדין תנא**: מדין ומואב לא היה להם שלום מעולם. משל **לשני כלבים** שהיו בעדר והיו צהובין זה לזה, בא זאב על האחד, אמר האחד: אם איני עוזרו - היום הורג אותך, ולמחר בא עלי. הלכו שניהם והרגו הזאב. אמר רב פפא, היינו דאמרי אינשי: כרכושתא ושוניא עבדו הלולא מתרבא דביש גדא. וברמז: **כלב כלב** (104) גימט' **מדין** (104), או **ב' כלבים** (104) ותיבת **כלב** ר"ת **כושן רשעתים** לבן בעור **בלעם**, ונקרא **בן בעור** - שבא על בעיר היא **האתון** - הוא בלעם שהיה שקוע בנזון שערי טומאה, וברמז **אתון** אותיות **אתו** - נון.

בלק מתירא ממשיח

"וַיִּרְא **בְּלַק בֶּן צְפוּר אֶת פֶּל אֲשֶׁר**" (במדבר כב ב) **בְּלַק בֶּן צְפוּר אֶת** (961) גימט' **רות ערפה** (961), וזהו שנתירא בלק משושלת משיח בן דוד (זוה"ק) היוצא מרות המאביה, וברמז: וַיִּרְא **בְּלַק בֶּן צְפוּר אֶת פֶּל אֲשֶׁר** תיבת **אֲשֶׁר** (501) גימט' **בועז עובד ישי דוד** (501), עוד בלק חשב כי כל מה שהוא רואה בעניין משיח היוצא ממנו יחול זה עתה ולכן היה פוחד מאוד, ומזכיר בלשונו בכל עת "וְעַתָּה לְכָה נָא אָרְהָ לִּי אֶת הָעָם הַזֶּה" (במדבר כב ו), ואילו בלעם היה מכוון יותר על העתיד, ככתוב: "אָרְאֵנוּ וְלֹא עֲתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוּב" (במדבר כד ז), וכן הוא אומר: "וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לַעֲמִי לְכָה אִיעָצְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ **בְּאֶחְרֵית הַיָּמִים**" (במדבר כד יד).

כח ישראל - בתפילה

כתוב אצל יעקב אבינו: "אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִיַּד הָאֲמָרִי **בְּחַרְבֵי וּבִקְשָׁתַי**" (בראשית מח כב), אונקלוס תרגם: בצלותי ובבעותי, דהיינו בתפילתי ובבקשתי, שתיבת **וּבִקְשָׁתַי** מלשון בקשה, ומה שתרגם: בחרבי, בצלותי, מפני שהתפלה מגינה על האדם כחרב ביד גבור. וזהו: "וַיִּרְא **בְּלַק בֶּן צְפוּר אֶת פֶּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֲמָרֵי**" (במדבר כב ב), דהיינו שראה בלק שאין כוחה של אומה זו אלא בניהם, וכמו שראה אצל יעקב אביהם של עם ישראל, את אשר עשה לאמורי, וברמז: **יעקב אבינו** (251) גימט' **מכניע זדים** (251), ובצירוף **רחל ולאה יעלה מכניע זדים בלק בלעם** (525),

גאולת מצרים בזכות האבות

כתוב: "וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב וְגו'" (שמות ו ג), שבזכות האבות נגאלו בני ישראל ממצרים, וברמז: אל מוציאם ממצרים (638) גימט' אברהם יצחק יעקב (638), "אל מוציאם ממצרים פתועפת ראם לו" (במדבר כג כב):

ה' שומר ישראל

"וַיֹּאמֶר בְּלֶק אֶל בְּלָעַם מַה עָשִׂיתָ לִּי לְקֹב אֲיִבִי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ בְּרַךְ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶת אֲשֶׁר יָשִׁים ה' בְּפִי אֶתוֹ אֲשָׁמֵר לְדַבֵּר" (במדבר כג יב), ה' שמר את ישראל מקללתו של בלעם, וברמז: אתו אשמו לְדַבֵּר תיבת אשמו (541) גימט' ישראל (541), וזהו בסוד עם ישראל נקראים קדושים, ככתוב: "כִּי עִם קְדוֹשׁ אֶתְהָ לְה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים ז ו), ונקראו גם ברוך ככתוב: "לֹא תֹאֵר אֶת הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא" (במדבר כב יב), נראה שהתכוון הקב"ה לומר לבלעם שלא יצליח לקללם, היות וזכות אבותם עומדת להם וברמז: קדוש, ברוך (638) גימט' אברהם יצחק יעקב (638), והוא בסוד: "וְאֶתְּם תְּהִי לִי מִמְלַכֶּת כְּהֹנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ" (שמות יט ו) ואומר: "וְהִיִּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'" (ויקרא כ כו), שבבחינה זו רצה לקללם בבחינת לי ככתוב: "לכה נא ארה לי".

גאולה בסוד השבת

הנה ידוע מה שאמרו חז"ל שאם ישראל משמרים שתי שבתות מיד נגאלים, והוא ברמז הכתוב באחרית הימים: "כִּי מְרֹאֵשׁ צָרִים אֶרְאֶנּוּ וּמְגֹבְעוֹת אֲשׁוּרְנוּ הֵן עִם לְבָדָד יִשְׁפֹן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשְּׁב" (במדבר כג ט), מְרֹאֵשׁ צָרִים הנה אותיות אחרי תיבת ראש אותיות שבת, שעל ידה רואים את הגאולה, ואומר "הֵן עִם לְבָדָד יִשְׁפֹן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשְּׁב" מתחיל באות ה ומסיים באות ב גימט' שבע ובפסוק זה שבע מילים כנגד שבעת ימי השבת, בבחינת סוד השבת גימט' 777. ואותיות "הֵן" הם אותיות בודדות שאין להם בן זוג כנודע, לרמז שרק עם ישראל הם בני הזוג של השבת, כמובא במדרש "זכור את יום השַׁבָּת לְקַדְשׁוֹ" (שמות כ ח), שאמרה השבת להקב"ה: לכל ימות השבוע יש להם זוג ולי אין לי זוג. אמר הקב"ה: כנסת ישראל היא בן זוגך. וכשעמדו ישראל לפני הר סיני, אמר הקב"ה: "זכור את יום השבת", תהא זכור מה שאמרת לך, כנסת ישראל יהיה בן זוגך, והוא בבחינת ייחוד ישראל עם התורה והקב"ה ביום השבת, וברמז: שַׁבָּת (702) גימט' תורה הוי"ה אדני (702). ובא לרמז שלעתיד לבוא בימי משיח אם ישמרו ישראל ב' שבתות מיד נגאלים וברמז: לְבָדָד יִשְׁפֹן (420) גימט' בימי משיח (420), גימט' גאולה שלמה (420) ו ב' פעמים גימט' קטנה שבת (9) יעלה גימט' חי (18), ברמז תיבת "יִתְחַשְּׁב" אותיות חי שבת, וזהו סוד השַׁבָּת (777).

לחידושים נוספים ניתן לצפות באתר
www.hacohen.info שבת שלום!

הרומז לקץ אחרית הימים, ובמילוי כזה: פה יוד הא אלף תו ואו נון (195) גימט' קצה (195), והוא בסוד וְקִבְּנוּ לִי מִשָּׁם תִּיבַת לִי מִשָּׁם (420) גימט' בימי משיח (420).

ברכת בלעם-על אחרית הימים

בברכת ה' לאברהם נאמר: "וַאֲבִרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אֲאִיר וְנִבְרְכוּ בְּךָ כָּל מְשַׁפְּחֵת הָאֲדָמָה" (בראשית יב ג), תיבת וּמְקַלְלֶיךָ אֲאִיר מלא עם ו (434) הרומז לאלף השישי שזהו זמן הגאולה, גימט' זה בלעם הבא לקלל בניך (434), כמניין משיח בן דוד (434), הוא בלעם שהיה מכוון בקללתו על ימות המשיח, ונראה שקללתו נהפכה לברכה במה שכוון על אחרית הימים, והוא ברמז הכתוב: "וַיֹּאמֶר בְּלֶק אֶל בְּלָעַם מַה עָשִׂיתָ לִּי לְקֹב אֲיִבִי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ בְּרַךְ" (במדבר כג יא), וברמז: בְּרַכְתָּ בְּרַךְ (844) גימט' גאולה שלמה משיח בן דוד (844).

רמזי בלעם בפרשה

(א) בלעם כוחו היה בפיו: "אף אנו נבוא עליהם באדם שכחו בפיו" (רש"י כב ד), ברמז: בלעם (142) גמט' כוחך בפה ע"ה. נבואת בלעם לבלק "מתנבא ואומר לו עתיד אתה למלך" (רש"י ה) ברמז: בלעם ר"ת בלק עתיד להיות מלך. (ג) כתוב: "וַיִּרְא אֶת מְלֶאכֶּה ה' נֹצֵב בְּדַרְךְךָ" (במדבר כב לא) המילים מְלֶאכֶּה ה' בְּדַרְךְךָ גימט' גבריאל המלאך (342) ע"ה.

בלעם נגד האבות

כתוב: "כִּי מְרֹאֵשׁ צָרִים אֶרְאֶנּוּ וּמְגֹבְעוֹת אֲשׁוּרְנוּ הֵן עִם לְבָדָד יִשְׁפֹן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשְּׁב" (במדבר כג ט), ביאר רש"י כי מראש צרים אראנו - אני מסתכל בראשיתם ובתחלת שרשיהם, ואני רואה אותם מיוסדים וחזקים כצורים וגבעות הללו ע"י אבות ואמהות: הן עם לבדד ישכון - הוא אשר זכו לו אבותיו לשכון בדד, כתרגומו: ונראה שזה היה בכונתם הרעה של בלעם ובלק הרשעים לבטל זכות אבותם של ישראל ע"י הקרבת הקרבות כביכול, והוא ברמז: "וַיַּעַשׂ בְּלֶק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּלָעַם וַיַּעַל בְּלֶק וּבְלָעַם פָּר וְאֵיל בְּמִצְרַיִם" (במדבר כג ב) (1724), עולה כמניין של שלשת האבות אברהם יצחק יעקב (638) עם ארבע האימהות שרה רבקה רחל לאה (1086) בסה"כ 1724, ומשלא הצליח ביקש שתמות נפשו כמיתת האבות, ככתוב: "תָּמַת נַפְשִׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶי אַחֲרֵי־יָי קָמְהוּ" (במדבר כג ל), וביארו בגמרא מות ישרים - זה אברהם יצחק ויעקב (ע"ז כה א) וברמז: יִשְׂרָאֵל (560) גימט' אבות העולם (560) והוא ברמז בלעם גימט' בקם (142) ס"ת אברהם יצחק יעקב, וזהו וְתִהְיֶי אַחֲרֵי־יָי קָמְהוּ, שהיה מתנבא באחוריים של שם שדי, בבחינת מה שנאמר בבלעם "מַחְזֵה שְׂדֵי יַחְזֵה נֶפֶל וּגְלוּ עֵינָיִם" (במדבר כד ד), וברמז: שדי בא"ת ב"ש אותיות בקם כס"ת אברהם יצחק יעקב.